

Angående 1979 års inkomsttaxering

Vid TOR:s årsmöte den 12 oktober 1979 uppdrogs åt styrelsen att efterhöra på vilka grunder ett i Svenska Dagbladet den 29 september 1979 infört intervjuuttalande av överdirektören Eric Hallman i riksskatteverket tillkommit. På tal om granskningen av årets inkomstdeklarationer yttrade Hallman i intervjun: ”Även om inte alla ambitioner infriats måste granskningen vara bättre än förra året. Är den inte det har granskarna inkompetensförklarat sig själva”. Sistnämnda uttryck har vållat missnöje bland dem som sysslat med granskningsarbete, eftersom initialbrister i det nyinförda RS-systemet och inte inkompetent hos granskarna vållat försening och andra svårigheter vid granskningen.

Efter hemställan av TOR:s styrelse har Hallman för Skattenytt kommenterat sitt intervjuuttalande sålunda:

Svenska Dagbladet hade den 29 september 1979 en artikel med rubriken ”*Problem med nytt datasystem, Deklarationerna ytligt granskade*”. Artikeln grundade sig bl a på en intervju med mig. Jag framförde i det sammanhanget att taxeringsarbetet initialt blivit försenat med ca två veckor på grund av tekniskt fel i den enhet i datorsystemet som svarar för strömförsörjningen. Vidare att datorkapaciteten var för låg för att RSV tillräckligt snabbt skulle kunna utföra bearbetningarna. RSV hade dessutom blivit kraftigt försenat med utveckling av program och bearbetningar för att ta fram underlag för att anmana de skattskyldiga som underlåtit att deklarerat. I övrigt pekade jag på de särskilda svårigheter, som förelåg under 1979 bl a på grund av den omfattande förändring som tjänstemannaorganisationen genomgått inför omläggningen av taxeringsförfarandet.

Vad som särskilt intresserade reportern var uppgifter i massmedia om att resultatet av årets granskningsarbete var betydligt sämre än tidigare år. Bl a skulle ändring av taxering i höjande riktning vara bara ca en miljard kr mot 3—4 gånger så mycket år 1978. Mitt svar på denna punkt var att de uppgifter som cirkulerat i pressen var fel. För det första är siffrorna — på det sätt de används — inte jämförbara. För det andra föreligger ännu inte några beräkning-

ar av det totala nettoresultatet av 1979 års granskningsarbete. Siffran en miljard avser bara en del av deklarationsmaterialet. Med den som grund kan jämförelser mot tidigare års resultat inte göras.

Till ledning för en allmän bedömning har RSV haft åtskilliga träffar med företrädare för länsstyrelser och lokala skattemyndigheter. Ingenting tyder på att kvaliteten på granskningsarbetet totalt sett i år är sämre än tidigare. Förhållandet torde snarare vara det motsatta. På många håll har taxeringsbesök och revisioner till ledning för taxeringen inte kunnat genomföras i planerad utsträckning. Detta har upplevts som en brist och en sänkning av ambitionsnivån. På sitt sätt är känslan befogad. Man får dock inte glömma bort att det är en sänkning i förhållande till planeringen för 1979 års taxeringsarbete. Däremot innebär vad som faktiskt utförts i regel en höjning jämfört med tidigare års insatser. Framför allt bör den ökade kontakt mellan taxeringsfunktionärer och de skattskyldiga som ändå kommit till stånd innebära att taxeringarna blivit korrektare redan i första instans. Åtskilliga besvär till länsrätten bör härigenom kunna undvikas.

På sina håll har det varit besvärligt och tidskrävande att kunna plocka fram och skicka tillbaka deklARATIONER till taxeringsnämnderna för omprövning av beslut m m. På grund av att en deklARATION passerar många olika arbetsstationer krävs mycken noggrannhet i hanteringen av materialet för att enstaka deklARATIONER snabbt skall kunna tas fram och särbehandlas. Även dessa rutiner bör kunna slipas in bättre till nästa år.

Sammanfattningsvis konstaterade jag att skattemyndigheterna under år 1979 på alla nivåer haft att brottas med åtskilliga nyheter av administrativ, teknisk och organisatorisk art. Sett mot denna bakgrund har RSV uppfattat det naturligt att omläggningen inom taxeringsorganisationen fört med sig påfrestningar av olika slag.

Vad som föranlett irritation hos förbundets medlemmar och vissa personalorganisationer är ett, i den aktuella tidningsartikeln som citat återgivet, uttalande från min sida att om inte granskningen är bättre i år än förra året "har granskarna inkompetensförklarat sig själva". Av naturliga skäl återges i en tidningsartikel oftast bara delar av ett uttalande, vilket kan medföra att det får annan innebörd än det har i sitt fullständiga sammanhang.

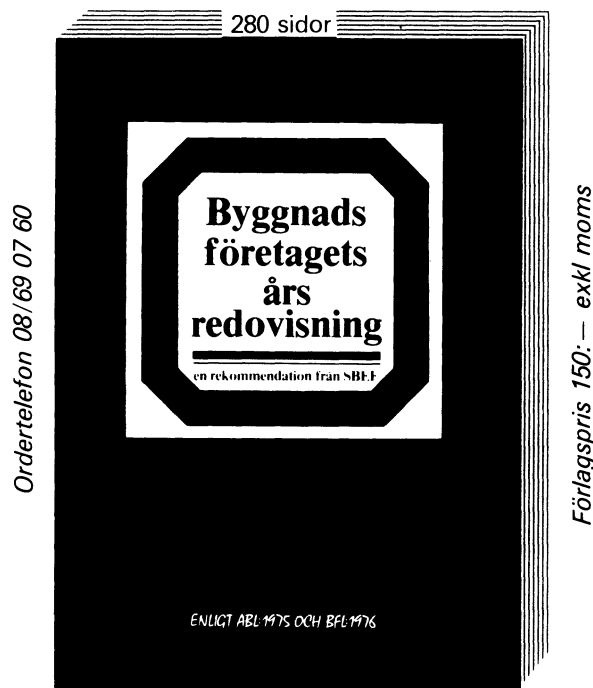
Jag uttalade mig inte under hela intervjun om de taxeringsfunktionärer som har ordförande- eller annat taxeringsuppdrag som fritidssyssla mer än att jag nämnde att tjänstemannaorganisationen ännu inte är och på sannolikt åtskilliga år inte kommer att vara helt utbyggd. Så länge kommer taxeringen i första instans att vara beroende av att taxeringskunniga personer vill åta sig att på fritid medverka i det arbetskrävande och svåra taxeringsarbetet. Jag får tillägga att det vore för mig helt främmande att rikta kritik mot denna kader av ambitiösa och för samhällets verksamhet viktiga personer. "Fritidstaxerarna" var alltså inte aktuella i sammanhanget.

Det hela rörde sig om ett i sista stund — och efter det jag sagt att jag inte hade tid att fortsätta intervjun och vi även lämnat rummet — framkastat påståendet från intervjuarens sida att resultatet av 1979 års granskningsarbete skulle vara sämre än tidigare. Detta skulle närmast gälla företagsdeklarationerna.

Uppgiften angavs grunda sig på uttalanden från tjänstemän inom granskningsorganisationen. Mot bakgrund av vad jag tidigare redovisat för uppfattning på denna punkt svarade jag att det tror jag inte är riktigt. Även om det uppstått förseningar har dock arbetsperioden varit så pass mycket längre att mera tid för granskningsarbetet har stått till förfogande. Sedan kom det i hastigheten tillagda och onödiga uttalandet att "de granskare som säger sig ha gjort ett sämre jobb inkompetensförklarar sig själva".

Om jag hade haft tillfälle att få del av referatet hade jag givetvis begärt att uttalandet skulle strykas eftersom det dels var ofullständigt och därigenom gav anledning till missförstånd, dels av mig uppfattats vara "off the record". Men — tryckt är tryckt och den tryckta texten har stor genomslagskraft. Därför är det så synd att det är mycket svårare att få det, som är positivt, återgivet än det som är eller — ibland med lite "hjälp" — kan uppfattas vara negativt.

AKTUELL BOK

VAR VÄNLIG SÄND EX TILL:

FÖRETAG/NAMN

POSTADRESS

MOMS + POSTFÖRSKOTTSAVGIFT TILLKOMMER

Byggförlaget

Box 17 087 • 104 62 Stockholm